

ČESKOBRATRSKÉ SLOVÁCKO

červen 2021
ročník I
cena 5 Kč

Časopis evangelického sboru v Uherském Hradišti

Duchovní zamyšlení

Od té chvíle ho Pilát usiloval propustit. Ale Židé křičeli: „Jestliže ho propustíš, jsi nepřítel císařův. Každý, kdo se vydává za krále, je proti císaři.“ Když to Pilát uslyšel, dal vyvést Ježíše ven a zasedl k soudu na místě zvaném „Na dláždění“, hebrejsky Gabbatha. Byl den přípravy před svátky velikonočními, kolem poledne. Pilát Židům řekl: „Hle, váš král!“ Oni se dali do křiku: „Pryč s ním, pryč s ním, ukřižuj ho!“ Pilát jim řekl: „Vašeho krále mám dát ukřižovat?“ Velekněží odpověděli: „Nemáme krále, jen císaře.“ Tu jim ho vydal, aby byl ukřižován, a oni se Ježíše chopili. J 19,12-16

Velikonoční svátky ukazují, kým je Ježíš. Lidé v Ježíšově době v této věci hodně tápali. Ještě víc než my dnes. Setkávali se s Ježíšem už několik let a také hledali správnou odpověď. Kdo to jen je? Kdo to jen je, že ho poslouchá vítr i moře? Tak si říkali někteří, kteří viděli div utišení bouře. Kdo to jen je, že léčí nemoci? Tak mluvili ti, kdo viděli podivuhodná uzdravení. Někteří měli jasno a říkali už na počátku svých zkušeností s Ježíšem: „Ty jsi Mesiáš“. Ale pak tu byli ti, kteří hned odhadli situaci jinak. Buřič to je, žrác a pijan vína, přítel celníků, nevěstek a jiných hříšníků. Velikonoce trhnou oponou. Nejen tou chrámovou. O Velikonocích vyjde ledacos najevo. Smíme si toho všimnout. Měli bychom si toho všimnout. Netýká se to totiž jen Ježíše. Podívejme se proto na jednotlivé postavy dnešního příběhu. Máme tu Piláta, vojáky, židovské představitele a Ježíše. Uvidíme zajímavé divadlo.

...

Až na samý závěr nám zbyl Ježíš. U Jana toho moc nenamluví. Ten, který byl schopen přesvědčivě kázat k zástupům, zde mlčí. Nebrání se posmívajícím

a bijícím vojákům. Neodpovídá Pilátovi. Naplňuje slova proroků. Jako ovce vedená na porážku. Jako beránek, který neotevřel ústa. Proto. Mezi postavami dnešního příběhu zatím nebyl nikdo opravdu poslušný. Pilát znal nevinného, ale stejně nebyl poslušný svému svědomí a odsoudil jej. Vojáci slyšeli rozkaz, ale stejně ho neposlušně překročili a posmívali se a tloukli víc, než měli. Židovští představitelé neposlušně zneužili Boží zákon k obhajobě svých zájmů. Ježíš zachraňuje situaci, ukazuje, že je možná jiná cesta. Je možná tichost a poslušnost. Nebude prosazovat své pochopení zákona jinak. Jak by také mohl prosadit lásku, odpuštění a milost tvrdou rukou? To by nedávalo smysl. Ale i když Ježíš nemluví, dozvídáme se toho o něm hodně. Svou váhu mají i slova, která dá Jan do úst Pilátovi „Hle člověk“. Ano, Ježíš je člověk. Muž z masa a kostí, bytost lidská. Totiž milující, křehká, toužící, odpouštějící, zápasící, hledající. Ale máme tu i výpověď židovských hodnostářů, kteří v Ježíši rozpoznávali syna Božího. Podle nich se za něj Ježíš vydával, ale dobře víme, že to nebyl Ježíš, kdo by se nějak zuřivě dral o mesiášský titul. Spíš mu ho dávali lidé kolem, kteří viděli, co všechno Ježíš koná. Uzdravuje, napravuje, obnovuje, obcerstvuje, dává naději. A v Ježíšově mlčení těsně před smrtí také vnímáme Ježíše jako toho, kdo se obětuje. Ježíš tak navždy změnil pořadí hodnot. Ukázal, že cesta oběti je pro člověka důležitá, protože nás přibližuje Bohu. Hledání lidstva tak dostalo svou zřetelnou směřovku. I díky Ježíšovi dnes rozumíme lépe hrdinství lékaře, který opustil svůj důchod a šel bojovat s nákazou, a nakonec jí podlehl. Lépe rozumíme všem, kdo nasazují své zdraví v nemocnicích nebo v domovech pro seniory. Jak velká je oběť těch, kdo se rozhodli, že nepůjdou domů a budou přebývat v jednotlivých zařízeních nebo v karavanech před nimi, jen aby uchránili své svěřené lidi. Ale obdivuhodná je i oběť těch, kdo věnovali podstatnou část svého nemalého bohatství na výzkum nemoci, na hledání vakcíny, na nákup zdravotnického materiálu. I tato zkušenost posledních týdnů nám pomáhá se zorientovat. Na jedné straně mocní, kteří se ale jen bojí o moc, peníze a vliv a proti nim Ježíš, tichý beránek, který inspiruje k hluboké lidskosti. Co vás chytá víc za srdce? Co je pro lidský život důležitější? Co je víc inspirováno Bohem? Rozhodnutí mocných za cizí peníze, nebo oběť konkrétních jednotlivců, kteří nesou vlastní kůži na trh? Ježíš našťestí i po tisíciletích stále inspiruje. Amen.

Michal Vogl, z kázání na Velký pátek v roce 2020

Jubilanti v měsíci dubnu 2021

Kulaté či polokulaté narozeniny oslaví tito členové sboru (starší padesáti let): 5.4. Eva Přivřelová z Pohořelic a Františka Skalníková z Břestku, 6.4. Blanka Mazůrková z Uherského Hradiště, 7.4. Vladimír Kubíček z Uherského Brodu, 7.4. Pavel Fojtů z Napajedel, 14.4. Eliška Daňková z Luhačovic, 16.4. Ludmila Ševčíková z Luhačovic, 19.4. Radko Beneš z Uherského Brodu, 26.4. Ludmila Šuránková z Uherského Hradiště – Sadů, 27.4. Pavlína Komárková z Kunovic.

Myslíme na všechny tyto sestry i bratry, vyprošujeme pro ně Boží pokoj a pro ně i pro nás ať je povzbuzením verš Žalmu 68:

*„Požehnán buď Panovník, den ze dne za nás nosí
břímě. Bůh je naše spása. Bůh je Bohem, jenž nás
zachraňuje.“*

Přání k Velikonocům

Milí bratři a milé sestry,
první jarní úplněk měsíce letos připadá na 28. března, a to je rozhodující pro Velikonoce v kalendáři – neděle po prvním jarním úplňku je Neděle velikonoční.

Avšak o tom, co se stalo v Jeruzalémě o těch významných Velikonocích, nerozhodovaly okolnosti kosmické ani přírodní. Tehdy se uskutečnila důležitá část odvěkého Božího plánu na záchranu člověka a lidstva. Ježíš Kristus tehdy v Jeruzalémě nám vybojoval spásu a právo být Božími dětmi, dědici Božího království. Navždy vzal smrti a tomu zlému moc a sílu. To platí a bude platit až do konce věku.

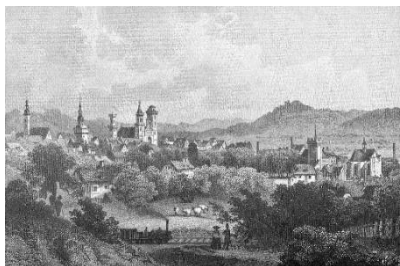
Přeji nám všem, abychom velikonoční svátky i přes tuto náročnou dobu pandemie strávili jak ve velkopátečním zármutku, tak i v radosti velikonoční neděle.

*Chvála buď Bohu, který nám dává vítězství skrze našeho Pána Ježíše Krista.
1K 15,57*

Eva Savišová, kurátorka sboru

Historické okénko - Žitava, útočiště českých a moravských exulantů

Už začátkem roku 1621 se Žitava (Zittau) stala útočištěm pro české a moravské exulanty. U moravských šlo zejména o ty německy mluvící. Byli to členové Jednoty bratrské a evangelíci. Saský kurfiřt vydal 18.1.1623 nařízení, aby tito exulanti byli přijímáni, a tak již v dubnu 1623 byla Žitava

exulanty doslova přeplněná. Město se šesti tisíci obyvateli se muselo vypořádat s tisícovkou exulantů, což nebylo bez problémů. Poté, co se v Čechách a na Moravě dostaly do obnoveného zřízení zemského rekatolizační zákony, směřovaly do Žitavy další a další vlny exulantů. V roce 1630 si čeští a moravští exulanti zřídili v Demuthově domě, dnes Neustadt č.10 vlastní modlitebnu, v níž se shromažďovali po celých 60 let. Později byla česká modlitebna v Hefferbau, což je dnes část žitavského muzea. Pro pronásledované členy Jednoty bratrské a evangelíky v českých zemích byla Žitava a od 17.6.1722 také Ochranov –

Herrnhut až do vydání Tolerančního patentu roku 1781 místem duchovní podpory. Působili tu kazatelé a vydavatelé českých knih, které se pak tajně nosily do staré vlasti. Za všechny můžeme jmenovat třeba Václava Trojana, Daniela Stránského, Kašpara Motěšického, Václava Klechta, ale byli i mnozí další.

Miloš Prokop

Ekonomické okénko – Příjmy omezené, výdaje neměnné

Milé sestry a milí bratři, srdečně vás zdravím a přináším několik ryze světských informací týkajících se hospodaření sboru.

Možná to někoho překvapí, ale jediným zdrojem našich příjmů je následující: sbírky na potřeby sboru vykonané při bohoslužbách – tzv. košíček, salár (pravidelný roční dar, který církev očekává od každého svého člena s vlastním příjmem v doporučené výši 5 % jeho celkových ročních čistých příjmů) a dary

(účelové např. na varhany a neúčelové). Ostatní účelové sbírky – na celocírkevní tisk, na Diakonii, na Jeronýmovu jednotu atd., procházejí účetnictvím zase dál na ústředí nebo seniorát na daný účel. Dále můžeme zažádat o dotace město Uherské Hradiště nebo Jeronýmovu jednotu. Zde se jedná o speciální akce – např. výměna oken nebo akce sociálního charakteru – vaření pro potřebné.

Jelikož příjmy ze sbírek jsou nedostačující, vypomáháme si hospodářskou činností, kdy získáváme peníze z nájmu dvou bytů ve sborovém domě v Napajedlích, z pronájmu pokojů studentům ve sborovém domě v Uherském Hradišti a samozřejmě také ubytováním v penzionu Doubravka v Luhačovicích.

Farní sbor je samostatně hospodařící jednotka, všechny své náklady na provoz a energie – kromě platu faráře a pastorační pracovníce – si hradí sám a také je povinen odvádět povinné platby, které se bohužel každý rok zvyšují. Jedná se o celocírkevní a seniorátní repartice a odvod do personálního fondu za kazatele a pastorační pracovníce.

Konkrétní čísla za rok 2020 ještě nejsou kompletní, připravila bych je do příštího vydání. Vzhledem ke stávající epidemiologické situaci je ale zřejmé, že příjmy, které nám pomáhaly dorovnávat hospodaření, jsou omezené. Distanční vzdělávání a s ním spojený výpadek příjmů od studentů, vládní nařízení zákazu provozování ubytovacích služeb a razantní omezení osobní přítomnosti věřících při konání bohoslužeb. Proti těmto nepříznivým vlivům jsme podnikli kroky, kdy jsme zažádali o kompenzaci v rámci programu Ubytování II, studentům jsme snížili nájemné, abychom o ně nepřišli úplně, a bohoslužby se díky bratru faráři vysílají také online. Bohužel pravidelné měsíční platby zůstávají neměnné, i když se snažíme šetřit, kde se dá.

Z těchto důvodů vás všechny, kteří nás sledujete, podporujete, sdílíte, lajkujete a prostě máte rádi prosím, abyste zvážili možnost zaslat svůj příspěvek na potřeby sboru do e-košíčku, salár nebo dar na sborový účet **2400956094/2010**. Pravidelným donátorům ze srdce děkuji a věřím, že se vše zase brzy vrátí do starých kolejí.

Těším se, až si společně budeme moct dopřát vřelý stisk ruky, vychutnat pravý evangelický čaj a třeba i nějakou výbornou bábovku při pohoštění po bohoslužbách. A vy?

S přáním všeho dobrého Jitka Hrdinová, sborová účetní

Dětské okénko – Milé děti, rodiče, prarodiče,

připravila jsem si pro vás domalovánku velikonoční cesty. Určitě dobře znáte tvořivé adventní kalendáře. Tato cesta je tomu podobná, má však jenom pět zastavení. Provede nás velikonočním týdnem, od neděle k neděli.

Velikonoční příběh k nám do všedních dnů vstupuje Květnou nedělí. Začíná Velký týden, Ježíš slavnostně vstupuje do Jeruzaléma, kolem zní Hosana! Kolik veselí můžeme z toho příběhu cítit! Avšak pak se dějí opravdu velké věci, neveselé, spíše velice smutné. Ježíš je zatčen, odsouzen a ukřižován, se zločincem po každé straně. Nastává hluboké ticho, veliký smutek, vyvstávají otázky proč a co bude dál?

Třetího dne po smrti podle starého zvyku přicházejí Ježíšovy nejbližší ženy k hrobu, nesou vonné masti a byliny, jdou pomazat tělo. Pořád jsou velice smutné, krácejí se sklopenou hlavou, pláčou. Až u hrobu procitnou, kámen je totiž odvalený a hrob prázdný! Dva muži v zářícím rouchu jim říkají: „Proč hledáte živého mezi mrtvými? Není zde, byl vzkříšen.“ Zachvátil je strach a radost zároveň. „Ježíš, náš přítel a učitel, nezemřel, ale žije?“ Neumíme si něco takového představit; jak bychom se cítili, co by se nám honilo hlavou, co bychom udělali? Podobně ty ženy – zaskočené takovou zprávou dostávají od andělů pokyn, ať na nic nečekají a podají tuto radostnou zprávu učedníkům. Tak běží a zvěstují. Učedníci za zamčenými dveřmi (po Ježíšově smrti mají strach) nemůžou této zprávě uvěřit. Sami utíkají k hrobu a na vlastní oči vidí, že hrob je opravdu prázdný.

Takto, nejdříve pomalounku, opatrně, se šířila zpráva o vzkříšení Pána dál. Jako jemná vůně jarních květin. Víme, že první jarní kytičky jsou velice křehké, doma ve váze rychle vadnou. Ale jsou to poslové jara, zima oslabuje, život se probouzí a zanedlouho všechno rozkvetne, zazelená se, ponese plody. Tak je to i se vzkříšením Ježíše. Zve nás dál do života, do života plného barev a chutí. I když tomu plně nerozumíme, můžeme se na něj spolehnout, vyrazit na cestu a radovat se.

Připravenou domalovánku si, milé děti, můžete postupně, jak bude velikonoční týden plynout, dokreslit, vybarvit a třeba i s rodiči přečíst biblické texty, které nám tento Velký týden popisují. A možná tam dotvoříte i něco

jiného, co vám tam po přečtení příběhů bude chybět. Jsem si jistá, že vzniknou krásné velikonoční cesty.

Přeji vám všem radostné a požehnané Velikonoce. A těším se na opětovné setkávání v nedělní škole u nás v kostele.

Emília Kletvíková

Program ve sboru během Velikonoc

Zelený čtvrtek 1.4. od 18.30 hodin – Připomínka poslední večeře Ježíše Krista

Velký pátek 2.4. od 18.30 – Bohoslužby s Večeří Páně

Velikonoční neděle 4.4. od 10 hodin – Bohoslužby s Večeří Páně

Kdo jste nedávno prodělali covid nebo máte za sebou očkování, jste srdečně zváni. Radost máme i z dalších, kdo přijdou na vlastní riziko.

Všechny akce můžete sledovat také online. Bohoslužby se konají každou neděli. Na webových stránkách sboru uherske-hradiste.evangelnet.cz si najdete vždy příslušný odkaz k připojení. Další informace hledejte také na sborovém Facebooku: facebook.com/fscceuh

Pastorační pracovnice Jitka Voglová navštěvuje některé členy, vyzvedává pro ně léky, jde na nákup, veze je k lékaři, distribuuje pomoc z potravinové banky... Je k dispozici pro telefonický rozhovor či osobní návštěvu. Kdo byste měli o její službu zájem, můžete volat na číslo **775 664 310**.

Můžete si také domluvit setkání se mnou, farářem sboru. I v této době probíhají přípravy ke křtům, svatbám a řeší se vše, co je třeba. Můj telefon je **777 664 310**.

Přeji všem pevné zdraví a Boží požehnání do dalšího období.

Michal Vogl, farář sboru

Obrázek k domalování pro děti

VELIKONOČNÍ CESTA

